

Líšnický zpravodaj

červen 2013

Vážení sousedé líšniční, varadovští, vandrličtí,

jaro si letos dalo načas a stále nám dává zabrat, stejně tak i první číslo našeho zpravodaje. Souvislost v tom nehledejte, ale přijměte mou omluvu, museli jsme veškerý čas věnovat velkým projektům, které probíhají ve vesnici, jak jste si asi všimli. Ale o tom všem se dočtete na následujících stránkách. Počasí dobré nálade moc nepomáhá, ale nás v Líšnici to jen tak nerozhází a umíme si najít příležitost, jak se sejít a pobavit. A pár měsíců už k tomu máme i „staronové“ místo. Jmenuje se SLOWPEC (čti: pečeme pomalu), což dokonale vyjadřuje způsob přípravy

výborných jídel, která má tato kamarádsko-rodinná restaurace v nabídce. Nebudu dělat přílišnou reklamu, ale do sloupce (jak říkají moje děti) chodím ráda jednak kvůli tradičním pochoutkám, pohodové atmosféře a známým lidem, ale také proto, že je to hospoda s příběhem. Zkuste to sami a zeptejte se, co vedlo partu kamarádů k tomu vymyslet a otevřít si tenhle podnik. Jsem ráda, že to v Líšnici žije a žiju tu ráda.

Dobrou náladu a lepší počasí vám přejeme z nové zasedací síně našeho obecního úřadu, viz foto. Jsme rádi, že se nám konečně podařilo najít opravdu kulturní prostředí, ve kterém s vámi můžeme v klidu pohovořit a těšíme se na vaši návštěvu.

Hana Navrátilová, starostka

Co se v Líšnici děje...

První čtvrtletí nového roku jsme v Líšnici začali pracovně. V obci se rozjela realizace projektu „Revitalizace zeleně“ a tak vesnice dozrává poměrně viditelných změn. Věřím, že o to viditelnější bude další etapa, která spočívá v nové výsadbě a založení nových travnatých ploch. V těchto týdnech probíhá kabelizace elektrického vedení v obci, což by mohla být dobrá zpráva, kdyby... ale o tom níže. Dali jsme do pořádku kontejnerová stání v obci a do konce roku chceme stihnout i Varadov. U Ministerstva financí máme zažádáno o finanční podporu na kompletní rekonstrukci cesty pod kostelem a páteří cesty na Varadově. V plánu pro letošní rok máme také další rozšiřování veřejného osvětlení na Varadově a na Vandrlici. Na jaře, jako každoročně, dojde k opravě cest a výtluků způsobených zimou.

Revitalizujeme zeleň

Téma revitalizace zeleně se stalo poměrně diskutovaným a to z mnoha úhlů pohledu. Některé si zaslouží aspoň krátké vysvětlení.

Celý projekt i žádost o dotaci na jeho financování vznikl na základě četných podnětů od vás, líšnických občanů, kteří jste měli strach ze suchých větví a stromů ohrožujících kolemjdoucí a majetek. Proto mě těší, že jsme uspěli a projekt můžeme realizovat. V Líšnici je mnoho vysokých stromů a jejich prořezání či pokácení není levná záležitost. Je potřeba výsuvná plošina a práci musí provádět speciálně vyškolení lidé. Pokácení jednoho stromu nebo prořezání větví by tak obecně rozpočet stálo cca 30 000-80 000 Kč.

A protože není možné pouze kácet, ale je třeba také nově vysazovat, rozhodli jsme se zkusit podat žádost o dotaci na revitalizaci zeleně a to zejména středu obce, kde je zeleně nejvíc, a následně na hřbitově, který se pomalu stává džunglí.

K podání žádosti o projekt bylo nutné stanovisko mnoha různých odborníků, dendrologů a také dotčených orgánů, včetně Agentury ochrany přírody a krajiny, která dává doporučení pro přidělení peněz. A právě tito odborníci rozhodli, které stromy se musí pokácet, které je třeba prořezat a do jaké míry. Někdo si může myslet, že je možné pokácet co chceme, jak chceme a kde chceme. Bohužel nebo možná bohudík tomu tak není. Jsme rádi, že plán kácení i výsadby měli na starost odborníci, protože to my rozhodně nejsme. Co je jednou dáno v odborném projektu, to se musí dodržet, protože po skončení realizace projektu přijde kontrola, která projde vše od prvního do posledního vykácení, prořezání nebo vysazení. Pokud bychom něco udělali jinak, než bylo naplánováno v projektu, znamenalo by to velké riziko, protože kontrola by to mohla vyhodnotit jako porušení pravidel dotace. A toho se samozřejmě chceme vyvarovat. Součástí projektu není několik problematických stromů v obci. O jejich péči a údržbu se však postaráme příští rok, až bude dokončena současná etapa.

Další mylný názor, se kterým se setkávám, je ten, že je to úplně zbytečné a za ty peníze bychom raději měli opravit silnice. Péče o zeleň, ošetřování stromů a výsadba nové zeleně zbytečná rozhodně není. Bohatá zeleň a hlavně majestátné stromy, které tu máme díky našim předkům, to je něco, čeho si všimne každý návštěvník na první pohled a všichni nám to závidí.

A stejně jako se každý stará o svou zahrádku, tak i my musíme pečovat o tu naši společnou obecní zeleň. Pokud chceme mít Líšnici tak zelenou jako dnes a zlepšit místa, která ještě ideální nejsou, musíme se začít starat. Nikdo před námi to neudělal. Peníze, které jsme na péči o zeleň získali, jsou určeny obcím přesně k tomuto účelu. Bohužel je nemůžeme použít na opravu silnic, na ty posupně sháníme peníze zase z jiných zdrojů.

Na závěr jen poznámka, která některým z vás možná přijde úsměvná. Revitalizaci zeleně opravdu neděláme proto, abychom odstínili některou zahradu nebo ji zbavili listů, které padá z obecních stromů. Jediným důvodem je stromy ozdravit, omladit a ošetřit. Nemyslím, že bychom měli pokácet nebo nešetrně řezat stromy jen proto, že někomu překáží ve výhledu, nehledě na to, že stromy ze své podstaty stále rostou, takže by to bylo krátkodobé řešení. A konec konců, mnohé stromy, zvláště ty nejvzrostlejší a nejhodnotnější, tu byly dlouho předtím, než jsme si pod nimi postavili svá obydlí. A v Líšnici dbáme na to, abychom přírodu a zeleň respektovali, ne ignorovali.

Tolik krátké shrnutí některých diskutovaných „zelených“ otázek. Naštěstí je mnohem více povzbudivých a pochvalných reakcí, než těch negativních, takže pevně věříme, že projekt je správný a už se těšíme, až se všechno zazelená včetně desítek nových stromků, keřů, rostlin a trávníků.

Zimní údržba?!

Ano, bohužel musíme souhlasit s tím, že letošní zimní údržba byla opravdu nedostatečná. Pan Kalenda, který naši Líšnici v minulosti prohrnoval, s touto činností k naší velké lítosti skončil. Takových lidí, jako je on, ovšem mnoho není a sehnat někoho, kdo byl ochoten a schopen tyto služby pro naši obec zajistit, byl opravdu oříšek. Své služby nám nabídl společnost KOMWAG, která již několik let stejnou činnost provádí v Mníšku pod Brdy. Protože má firma veškerou potřebnou techniku a stálé zaměstnance, zdálo se, že jsme konečně našli vhodné řešení. Uzavřeli jsme proto „zkušební“ smlouvu na jednu zimní sezonu. Osobně jsem s řidičem projela všechna problematická místa a do mapy vyznačila všechny cesty jak na Varadově, na Vandrlici i v Líšnici. Skutečnost byla bohužel taková, jaká byla. Snažili jsme se v průběhu zimy o nápravu a neustále žhavili linky a vyvolávali jednání, ovšem ke zlepšení nedošlo. S touto firmou jsme spolupráci ukončili a omlouváme se tímto všem za způsobené komplikace. K našim letošním prioritám jsme přidali další - najít nového dodavatele zimní údržby pro celé území naší obce. Pokud máte nějakou dobrou zkušenost, tip nebo nápad, dejte nám prosím vědět. Budeme jediné rádi.

Úprava „parčíku“ pod vrbou

V souběhu s výsadbou nové zeleně bychom rádi v prostoru parčíku pod školou kolem vrby vybudovali zpevněné plochy (zatravnovací tvárnice, dlažbu apod.) tak, aby se ze středu obce stal kultivovaný prostor a v neposlední řadě také proto, abychom umožnili rodičům krátkodobé parkování v blízkosti školy a školky.

Po zvětšení kapacity naší školy o mateřskou školu je nyní ráno i odpoledne kolem školy opravdu živo a ne příliš bezpečno. A na závěr, dopadne-li vše podle našich představ a podaří se nám získat finanční podporu od Ministerstva financí, dojde během letních prázdnin ke kompletní opravě cesty pod kostelem, včetně odvodnění a obrubníků.

Varadov

Nejen v Líšnici, ale také na Varadově se pilně kabelizuje a to doslova neustále někde něco. Společnost ČEZ podle našeho mínění (a našich četných výtek) nepostupuje příliš systematicky, ale toto je bohužel plně v její kompetenci a tak alespoň hlídáme provedení prací a úpravy finálních povrchů. Ale nevěšte hlavu, Varadov letos nebude jen „rozkopaný“. Získáme-li dotaci, provedeme kompletní rekonstrukci „páteřní“ silnice vedoucí Varadovem směrem k Potokům. V cestě, která se ve spodní části napojuje na výše uvedenou silnici, máme pro letošní rok v plánu rozšířit, resp. dokončit trasu veřejného osvětlení. V průběhu roku také dojde ke kultivaci kontejnerového stání.

Varadov (U Politické školy)

Po mnoha letech to konečně vypadá na „šťastný“ konec a odhlučnění nemovitostí v úzkém sousedství s dálnicí, tzn. výstavbu protihlukové stěny. Projektová dokumentace je dokončena, byla projednána s dotčenými vlastníky a byly vyřešeny odkupy a dočasné záборы potřebných pozemků. Už v únoru jsme požádali Ministerstvo dopravy ČR jako speciální stavební úřad o vydání stavebního povolení, které bylo v polovině dubna vydáno.

Hned v únoru jsme vyvolali jednání mezi zástupci obcí Líšnice a Klíneč a ředitelem ŘSD ČR, Závodu Praha, abychom se předem dohodli na termínech dalšího postupu v letošním roce. Podle naší dohody tedy mělo být vydáno stavební povolení v březnu, zahájení výběrového řízení v dubnu, ukončení výběrového řízení v září, zahájení stavebních prací pak letos v říjnu. Uvedené termíny a jejich dodržení závisí na potvrzení, resp. přidělení finančních prostředků z Fondu dopravní infrastruktury.

Vandrlice

Rozšířit veřejné osvětlení plánujeme také na Vandrlici. Vhodné trasy projdeme s technikem z firmy Eltodo a na jeho doporučení a po diskuzi s místními občany vytipujeme další místa, kde je potřeba zajistit osvětlení, protože zde žije většina trvale hlášených občanů. V letošním roce připravíme projektovou dokumentaci a v roce příštím chceme začít s postupnou výstavbou.

Opravy R4 a „řiteckého mostu“

V průběhu letošního roku a několika let dalších nás čeká na R4 několik dopravních omezení, souvisejících s její údržbou, což může mít na naši obec a nás samotné různé dopady. Letos by mělo dojít k výměně středových svodidel v délce cca 34 km, k výstavbě výše uvedené protihlukové stěny a ke kompletní rekonstrukci podchodů v Líšnici a na Řitce. Na rok 2014 je naplánovaná oprava „řiteckého mostu“, která by měla trvat 5 měsíců. K této akci zatím nemáme podrobnější informace, ale snažíme se je získat od investorů s předstihem, abychom vás mohli včas informovat o tom, co konkrétně to bude pro nás znamenat.

Elektronická aukce elektřiny

Někteří z vás možná zaznamenali televizní reportáž o historicky první internetové elektronické aukci, kterou zorganizovalo město Říčany pro své obyvatele. Cílem bylo „spojit síly“ a díky většímu objemu vyjednat snížení nákladů na elektrickou energii pro domácnosti v obci. Do projektu se zapojilo přes 500 domácností a celková úspora v elektrické energii činila 16,5 % (1,717 milionu korun). Tento projekt nás velmi zaujal a spolu s ostatními obcemi v našem mníšeckém mikroregionu chystáme něco podobného pro budovy úřadů a škol.

Co bychom ale chtěli prodiskutovat s vámi, je to, zda bychom takovou aukci v rámci mníšeckého regionu mohli zorganizovat i pro občany Líšnice. Měli byste zájem se do takové aukce zapojit i vy a vaše domácnost? Pokud byste o to měli předběžně zájem, prosím pošlete nám email na adresu starostka@obeclisnice.eu nebo nám vhodte do schránky Obecního úřadu lístek v následujícím znění: Jméno, číslo nemovitosti a text „Mám předběžný zájem se zapojit do elektronické aukce na dodávku elektrické energie pro domácnosti v obci Líšnice“. Podle vašich ohlasů naplánujeme další kroky a budeme vás informovat o postupu. My říkáme: Proč to nezkusit? Za zkoušku nic nedáme a výsledkem může být levnější elektřina pro všechny, kdo se zapojí.

Knihovna

Vážení líšničtí čtenáři, v polovině března přivezly knihovnice z příbramské knihovny nový soubor románů, detektivek, naučných i dětských knih. Budu ráda, když si přijdete vybrat z těchto i dalších novinek, které přibývají do fondu líšnické knihovny. Od března také máte možnost nahlédnout do Kroniky obce Líšnice, jejíž první záznamy sahají do třicátých let minulého století. Opět připomínám, že knihovna je v budově obecního úřadu a je otevřena každý pátek od 17 do 19 hodin. Na setkání s vámi se těší

Helena Žbáňková, knihovnice

Inzerujte v našem zpravodaji!

Cena plošné inzerce:

1/8 (osmina strany) - 250 Kč

1/4 (čtvrtina strany) - 350 Kč

1/3 (třetina strany) - 500 Kč

1/2 (polovina strany) - 750 Kč

1/1 (celá strana) - 1500 Kč

zpravodaj@obeclisnice.eu

Škola i školka hlásí: Máme plno!

V jarních měsících se toho ve škole událo mnoho. Leden začal zápisem do první třídy pro příští školní rok a opět jsme muselo bohužel skoro polovinu zájemců odmítnout. Kapacita školy je zcela naplněna, za což jsme samozřejmě rádi. Vážíme si toho, že k nám rodiče chtějí dávat své děti a mrzí nás, že nemůžeme všem vyhovět. V březnu pak proběhl zápis do mateřské školy, kde byla situace úplně stejná. Máme radost, že se podařilo od září umístit do školky všechny děti z Líšnice, jejichž rodiče o to měli zájem.

Naše školka není jen o hraní...

Děti ze školky zhlédly během tohoto jara mnoho divadelních představení, za některými došly na Řitku nebo dojely do Mníšku. Navštívily farmu s malou zoo v Chuchli, přijela jim do školky zazpívat Majda z Kouzelné školky, opravdový Strakonický dudák i odborník na dravé ptáky, kteří žijí u nás. Navštívila nás též zdravotní sestřička paní Marie Forejtová, se kterou si povídaly o zdraví a nemocech a učily se úplným základům první pomoci. Student zubního lékařství s dětmi probíral ústní hygienu a techniku čištění zubů.

Celý rok se pod vedením Marušky a Kačky učily spoustu písniček, básniček ale i různé tanečky a gymnastická cvičení. To, co se naučily, nám předvedou 25.6. od 16.00 na závěrečné besídce. Paní učitelkám patří za jejich obětavou péči o naše nejmenší velký dík!

...a ani ve škole jen nesedíme

I dole ve škole bylo a je pěkně živo. Na konci zimy jsem stihli ještě párkrát zajet do Černošic bruslit pod odborným vedením trenéra. Děti z první, druhé a třetí třídy se nakonec přihlásily i do hokejového turnaje. Ten jsme sice nevyhráli, ale hrozně jsme si to užili! Pak jsme zase jezdili na tělocvik do klínecké tělocvičny a učili se šplhat, skákat přes kozu nebo cvičit na kruzích, což jsme dříve díky absenci tělocvičny nemohli. Četli a spali jsme ve škole, zpracovávali projekty o řeckých bájích nebo důležitosti vody, smažili jsme masopustní koblihy a vyrazili v maskách do průvodu (včetně učitelského sboru). Také jsme navštívili koňský statek a hlavně jsme vyrazili spolu se školkáčky na školu v přírodě - tentokrát skoro v plném počtu a s 31 koly! Na Rakovnicku, kam jsme vrazili, jsou skvělé terény pro cykloturistiku, takže to byla paráda.

Dětský den s hasiči byl akční

V pátek 7.6. jsme se zúčastnili Dětského dne, který pro nás připravili hasiči SDH Líšnice. Na velmi vydařené akci se sešlo přes padesát dětí, pro které byla připravena trať s úkoly, hasičské auto, ukázka hasičského útoku a pohoštění. Všechny děti (včetně malého Víti, který se nedopatřením vykoupal v našem rybníce) šly domů nadšené, za což organizátorům z řad hasičů srdečně děkujeme!

Naše děti jsou jedničky

Kromě zábavy, výletů a mimořádných akcí jsme se také pilně učili. A přineslo to své ovoce. Z našich osmi pátáků se čtyři rozhodli, že po prázdninách chtějí pokračovat na gymnáziu. Pečlivě jsme se věnovali přípravě a podařilo se. Všichni byli přijati do primy dobříšského gymnázia, kde se otevírá pouze jedna třída. Máme velikou radost. Výborně jsme dopadli i v

povinném celostátním testování žáků pátých tříd. Testy děti vykonaly z českého jazyka (průměrná úspěšnost žáků školy 89%), matematiky (80%) a anglického jazyka (89%). V některých částech testu z českého a anglického jazyka dosáhli dokonce někteří naši pátáci stoprocentní úspěšnosti. Ve všech třech částech jsou výsledky naší školy nadprůměrné.

... a taky brdští kosáci

V květnu se některé děti z naší školy a školky zúčastnily pěvecké soutěže Brdský kos a přivezly hned dvě ocenění. Evelínka F. obsadila v kategorii nejmenších zpěváků 2. místo a v kategorii pěveckých skupin nemělo líšnické kvarteto ve složení Anička a Honzík Abtovi, Meda Hrazdiová a Evelínka Fialová konkurenci. Na celé čáře zvítězili a rozezpívali se svojí písní Boty proti lásce nejen porotu, ale i celý sál. Naším malým zpěvákům gratulujeme!

DĚTI V AKCI aneb Školní akademie

20. 6. v 18.00 hřiště pod školou

Uvidíte a uslyšíte vítěze Brdského kosa, Street Dance v podání starších kluků, taneční kroužek Oly Machové, dramatický a pěvecký kroužek a třeba také kroužek Rock'n'rollu Kačky Rathausové.

To musíte vidět!

Přejeme Vám krásné léto a dlouhé prázdniny!

**Za učitelský sbor
Mgr. Alena Fialová**

Škola v přírodě

Třetí týden v květnu jsme vyrazili společně se školkáčky na školu v přírodě na Račí hrad u Jesenice na Rakovnicku. Více vám napsaly samy děti...

*„Nejvíce se mi líbilo, jak jsme ráno o budíčku tancovali místo rozcvičky zumbu!“ (Klárka F.)
„V neděli jsem měli olympiádu a já jsem byl 4! Nejvíce se mi líbil vytrvalostní běh a taky to, jak jsme v pondělí vylévali stopy v lese. Já jsem vylil stopu srnky.“ (Ondra H.)*

„Jsem ráda, že jsme s sebou měli kola. Jezdili jsme dlouhé tratě, třeba 15 km. A sjížděli jsme různé terény!!! Líbil se mi srub, ve kterém jsme bydleli. Bylo tam útulno.“ (Martinka S.)

„Bavilo mě, když jsme si postavili bunkr, potom následoval test – vlezli jsme do bunkru a paní učitelky vylily na bunkr kýbl s vodou, jestli nebudeme mokří. Byli jsme mokří, úplně...“ (Šimon H.)

„Skvělá byla bojovka, byli jsme pěkně unavení, když nás vzbudili. Ale letní kino, to snad nemělo žádnou chybu! Zkrátka na téhle škole v přírodě se mi líbilo úplně všechno a bude se mi stýskat.“ (Viky S.)

„Vždycky mě nejvíce pobavilo, že jsme vstávali později než ostatní, ale protože jsme měli chatičku ze všech nejdál, měli jsme se na co vymluvit. Taky se mi líbilo, jak se nás osm pátáků dokázalo za ten týden sprátelit a nikdy (kromě několika hromadných vtípků) jsme se nepodvedli. Bude se mi stýskat po Šárčině věčně rozházené posteli, po pohledu na to, jak v mém ranním čaji plave meruňková marmeláda a po našich cvičených žabkách Bobině a Bobině 2, které bydlely vedle naší chatky.“ (Sabka S.)

Školáčky v přírodě

Spolu se školáky vyrazili do přírody i naši nejmenší. Výletu předcházely velké přípravy a tak v pátek ráno už byly všechny dětičky jako na trní. Po bezproblémové cestě (čůrali jsme jen 3krát), začal jejich (skoro pro všechny) první týden bez maminek. Velký dík patří Marušce Kovalové, Hance Subhanové, Míše Semerádové a Sáře Čechové, které se o školáčky staraly pečlivě, trpělivě a láskyplně, a proto se dětem ani moc nestýskalo.

Celý týden se nesl ve znamení vyprávění o pračlovíčkovi, děti vyráběly praoblečení, stavěly pradomečky a hrály spoustu praher. Nechyběl táborák ani karneval, návštěva místního muzea či vlastnoruční dekorace triček. Během pár deštivých dnů byl čas na společenské hry, vyprávění a výtvarné tvoření.

Každý večer se četla společná pohádka na dobrou noc, po které následovala ještě jedna pohádka v každém pokoji zvlášť. Paní učitelky spaly společně s dětmi na pokojích, o děti bylo tedy postaráno nepřetržitě. Ani zima nás netrápila, díky topení spinkaly dětičky pěkně v teple.

Naše školka v Líšnici zatím také nezahálela. Slečna učitelka Kačka Rathausová zajišťovala chod mateřinky pro ty, kteří nechtěli či nemohli vyrazit s námi. Věříme, že se dětem na Račím hradě líbilo a příští rok budeme moci takový výlet uspořádat znovu.

Mgr. Alena Fialová, ředitelka ZŠ a MŠ

Rozvoj rekreačních objektů na líšnickém katastru od třicátých let do osmdesátých let 20. století

V roce 1927 bylo v Líšnici evidováno 81 obytných stavení v tzv. intravilánu, tedy centru obce, a mlýn na soutoku Bojovského a Líšnického potoka. V období let 1928 – 1939 přibýlo 56 staveb, z toho 34 chat. Různě roztroušené chaty byly poprvé očíslovány v roce 1935.

Líšnice se svým širokým okolím a přírodními krásami již v prvních letech po 1. světové válce byla vyhledávána pražskými výletníky. K cestě za rekreací používali romantickou přírodou vinoucí se lokální trať Praha – Dobříš, zprovozněnou v roce 1897, a také rozvíjející se soukromou autobusovou dopravu Praha – Dobříš, provozovanou firmami Tichota a Chýla (1932).

Místní rolníci se sice bránili vzdát se kvalitních pozemků v přímém sousedství vesnice, ale byli ochotni prodat vzdálenější méně výnosné pozemky podle pomístních jmen zvané „Na Vandrlíci“ a „Pod Pražskou silnicí“ ve směru k Všenorskému potoku. Je pozoruhodné, že v roce 1942 (období 2. světové války) požádal plánovací komisi pro hlavní město Prahu a okolí Jaroslav Novák o souhlas k rozdělení pozemku na Vandrlíci na 11 stavebních parcel.

V roce 1931 manželé Josefa a František Smíškovi postavili u dobříšsko-vimperské silnice na pozemku pronajatém od obce Líšnice „hostinskou restauraci s výčepem piva a obytnou částí“. Šlo o dřevěnou budovu, která po kolaudaci obdržela čp. 91. V provozu byla asi o rok dříve nežli „RESTAURACE NA VARADOVĚ“. Pamětnice vzpomíná na dobrou návštěvnost hospody i jak v mimořádné situaci pomáhala s vařením knedlíků. Živnost hostinská v 50. letech zanikla, v 70. letech minulého století musel objekt ustoupit stavbě nové rychlostní komunikace I/4. Posledními majiteli byli manželé Helena a František Moc.

Alexandr Varady, obchodník z Prahy-Libně, si vybral na katastru naší obce u křižovatky obecní cesty do Všenor se státní dobříšsko-vimperskou silnicí dvě parcely a v roce 1930 je od Josefa Šírla, domkaře z Řitky, koupil. Následující rok požádal Obecní úřad Líšnice o stavební povolení na „domek a haltán“. Stavbu upřesnil na „restauraci a výčep piva“. Během stavby požádal o souhlas s přístavbou patra. Kolaudačním řízením (9. 7. 1932) byl dům čp. 90 uznán k obývání a užívání. Výměrem Okresního úřadu Praha-venkov bylo Alexeji Varadymu uděleno povolení k používání místností pro účely provozu živnosti hostinské a výčepní (17. 12. 1932). Podle dobové fotografie uvedené v knížce „Líšnice v minulosti a současnosti, 2. rozšířené vydání“ z roku 1995 pan Varady na jižní straně fasády v patře vyznačil „1931 VARADOV“, v přízemí „RESTAURACE NA VARADOVĚ“. Nepůsobil zde dlouho. Následkem exekučního prodeje domu pozbyl možnost koncesi hostinskou a výčepní vykonávat (5. 6. 1935). Zemřel v roce 1938.

Noví majitelé Jan a Jarmila Novákoví požádali OÚ Líšnice o souhlas k přestavbě domu a přístavbě pražírny žitné kávy (1935). Pravděpodobně odstranili i živnostenský název. Jarmile Novákové vydal Okresní úřad Praha-venkov koncesi k provozování hostinské a výčepní živnosti. V oprávněních není zmínka o pražení kávy. Z 15 podmínek zejména hygienických a bezpečnostních mě zaujala tato: „Při provozování živnosti není dovoleno používat ženské obsluhy“.

K období Protektorátu, kdy hostinským byl pan Němec, se váže smutná událost. 28. 4. 1945 ve 3 hodiny ráno vniklo několik partyzánů působících v brdských lesích do budovy. Při setkání s hostinským na jejich otázku, kdo je, odpověděl Němec. Některý ze skupiny se domníval, že jde o Němce - okupanta a zastřelil ho.

Jak se střídali majitelé-provozovatelé hostince, měnil se i živnostenský-firemnní název. 1945-1952 Karel Berger Líšnice restaurace „Na zastávce“. 1953- Státní podnik okresu Praha-jih, provozovna 184, restaurace „Na zastávce“. Nový provozovatel RAJ Praha-západ reorganizoval provozovnu na závod veřejného stravování „RESTAURACE VARADOV“. MNV Líšnice požadoval název „Restaurace Varadov Líšnice“ (15. 7. 1966). V roce 1971 RAJ rozšířil nabídku svých služeb v 11 chatičkách typu Inovec (ubytovací sudy) se společným příslušenstvím. Současně byl pozměněn název na „MOTEL VARADOV“. Chatičky sloužily deset let (do 1. 11. 1981).

Restaurace, ať měla různé názvy, byla nejen pro místní občany oblíbeným místem a chloubou, ale i hanbou obce. V roce 1961 za správy JEDNOTY, lidového spotřebního družstva pro okres Praha-západ, byla z bezpečnostních a hygienických důvodů na čtyři roky uzavřena. Vztah občanů k restauraci byl zejména umocněn tím, že ve stejném roce, kdy pan Varady hostinec zprovoznil, byla zahájena soukromá autobusová doprava Praha - Dobříš. Zastávka se nacházela před hospodou. Dokud nebyla postavena krytá čekárna (1956), hostinští poskytovali cestujícím přístřeší. Někteří měli dokonce připraven praporek, který vystrčili, aby řidič autobusu věděl, že má zastavit. **Obyvatelé si zastávku pojmenovali Varadov** a tento název někteří používali stále, i když od roku 1950, kdy autobusovou dopravu provozovala ČSAD, měla tarifní zastávka název Líšnice, restaurace „Na zastávce“.

Méně známa je skutečnost, že p. Varady souběžně se stavbou hostince nedaleko od něj postavil rodinný domek čp. 89. Pravděpodobně v roce, kdy přišel o hostinec, pozbyl i tuto nemovitost. Majitelkou se stala Marie Stivínová (babička flétnisty, saxofonisty a skladatele Jiřího Stivína). Ve 30. letech koupila na samotě stojící domek s pozemkem. Na svazích nad oběma břehy Všenorského potoka a přilehlých pozemcích v líšnickém a černolickém katastru pěstovala alpínky (rostliny rostoucí v přírodním prostředí na skále nebo kamenitém terénu). Úspěchy dokumentují její kontakty na pěstitelé v Holandsku a Německu a v ceníku z roku 1940 nabízených 2 000 kultivarů. Alpínky si k ní chodil kupovat i spisovatel Karel Čapek. Pamětníci vzpomínají na velký poutač umístěný na průčelí domu čp. 89 i na paní Stivínovou, která byla nejen stálou, ale i váženou zákaznicí v obchodě Karla Pojera v Líšnici. Většinu času trávila na své zahradě. V 50. letech minulého století nechala zahradu přepsat na Čs. akademii věd, která zde zřídila aklimatizační stanici pro rostliny dovezené z ciziny. Její syn Karel Stivín (botanik) zde pracoval jako vedoucí. Zemřela v roce 1960.

V roce 1934 zkolaudoval OÚ Líšnice vilu čp. 96 českého politika a kněze Jana Šrámk (1870). Ministr, poslanec Národního shromáždění, předseda Čs. strany lidové si vybral pro rekreaci místo na jižním okraji Jílovištěského lesa. V letech 1940 – 1945 byl předsedou exilové vlády v Londýně. Objekt využívaly orgány protektorátní moci. 1945 – 1948 byl náměstkem předsedy vlády a předsedou Čs. strany lidové. V 50. letech 20. století byla vila konfiskována. Stát předal budovu i s pozemkem do vlastnictví MNV Líšnice. Tento nechal pozemek rozparcelovat. Objekt s jednou parcelou a další tři díly prodal zájemcům z řad místních občanů.

Svaz dílovedoucích střihačů pro Čechy a Moravu (šlo o střihače oděvů) si vybral místo na Vandřlici pro stavbu víkendové chaty. V roce 1939 vydal OÚ Líšnice povolení k užívání. Obdržela číslo 122. Dřevěný objekt měl 4 malé pokoje, jeden větší a kuchyň. Okolní zahrada měla plochu 3 600 metrů čtverečních. Kolik lidí se zde od roku 1939 rekreovalo, se již nedozvíme. V roce 1951 byly chaty očíslovány evidenčními čísly.

Obdržela číslo 562, při přečíslování v roce 1955 číslo 036. Údajně si dosud zachovala původní vnější vzhled.

V roce 1934 zkolauoval OÚ Líšnice tzv. Jiráčkovou hospodu čp. 95. Nacházela se u okresní silnice z Bojova do Klínce poblíž Spáleného mlýna. Po semletí obilí si hospodáři dopřáli pivo a děti se těšily na červenou limonádu. V roce 1952 paní Josefa Jiráčková živnost ukončila, bylo jí 64 let.

MNV Líšnice za předsednictví Josefa Kříže se usnesl **přejmenovat čtvrt' za státní silnicí na „Jiráskovu čtvrt'“ a „Na Vandrlici“ na „Čtvrť Svatopluka Čecha“(22. 11. 1948)** a zajistil úřední registraci názvů. Od druhé poloviny 50. let byly na turistických mapách běžně uváděny.

V roce 1950 bylo v Líšnici evidováno 164 staveb, z toho 56 chat. Značný zájem o další výstavbu přiměl MNV k tomu, že v roce 1952 byly chaty evidovány odděleně od ostatních staveb. V Jiráskově čtvrti obdržely číslo od 600 výše, ve čtvrti Svatopluka Čecha a u Spáleného mlýna od 500 výše. V roce 1955 číselná řada 500 nestačila. Došlo k novému přečíslování. Evidenční číslo 01 obdržela chata Josefa Rákosníka v centru obce, vzestupně chaty v lesích, U Spáleného mlýna, čtvrti Svatopluka Čecha a Jiráskově čtvrti. V „Jmenném seznamu majitelů chat“ je uvedeno **k 1. 5. 1960 již 179, k 1. 1. 1981 399 vlastníků.**

Z přihlášek k přechodnému pobytu jsem vyčetl, že v roce 1953 pobývala ve čtvrti Svatopluka Čecha u Františka Viertla manželka prozaika a dramatika Adolfa Branalda Marie s dcerami Helenou a Karlou.

Dlužno připomenout, že k 1. 1. 1959 za předsedy MNV Augustina Seidla došlo k radikální změně čísel popisných domů. Nové „tabulky“ převzalo 109 majitelů.

V první polovině 60. let začali navštěvovat golfové hřiště v Líšnici první členové diplomatických misí z Prahy. Správa služeb diplomatického sboru (SSDS) na tento zájem reagovala a uzavřela s TJ Slavoj Praha smlouvu o spoluužívání golfového hřiště. V té době byla hráčům i hostům k dispozici pouze klubovna golfového klubu Líšnice z roku 1933. Nároky zahraničních návštěvníků nemohla uspokojovat. SSDS postavila vlastní **klubovnu**. 8. 6. 1978 byla kolaudačním rozhodnutím ONV Praha-západ předána do užívání. Šlo o třípodlažní objekt s využitím typové chaty „Montána“. Do suterénu byla situována vozíkárna, hygienické zařízení, sauna s příslušenstvím, šatna, sklad, pokoj s hygienickým zařízením pro správce a provozní kancelář. Přízemí tvořila klubovna včetně hygienických zařízení, barová kuchyňka, terasa. V podkroví se nacházely 3 pokoje a balkon. Pitná voda byla čerpána ze stávající studny. Postavením klubovny byl položen základ budoucího areálu SSDS. Na Korýtkách dominoval nový objekt, na jehož situování do okolní krajiny měli místní občané rozdílné názory. V r. 1979 se objevuje projekt na výstavbu **rekreačního objektu „Koliba“**, dvou tenisových kurtů, bazénu, sprch, brodiště, zahradního krbu s grilem, pískoviště, prolézačky, přístřešku pro stolní tenis, dřevěného ohradníku, cvičné stěny na tenis, terénního schodiště a provedení sadových úprav.

V letech 1979-81 dochází k největšímu rozmachu areálu. Nejdříve byly vybudovány dva tenisové kurty s oplocením. Bazén typ Miami o rozměrech 11x5,5x1,5 m byl zakoupen jako kompletní dodávka z NSR. Rekreační zařízení „Koliba“ sestávalo ze dvou typových srubových chat „Dolina“, mezi kterými byla upravena společenská místnost dřevěné konstrukce přizpůsobené chatám. V objektu se uvažovalo pouze s podáváním studených nápojů, kávy, čaje apod. Podkroví bylo určeno jako sklady a šatny zaměstnanců.

ONV Praha-západ bylo vše předáno SSDS do užívání (28. 8. 1981).

Stravování v „Kolibě“ se v průběhu provozu ukázalo jako nevyhovující. Na počátku roku 1982 SSDS rozhodla o přístavbě stravovacího zařízení, včetně skladovacích prostor. Nejednalo se o stálé restaurační zařízení. Ve snaze přizpůsobit vzhledově přístavbu stávajícímu objektu „Koliby“ bylo zvoleno přikoupení dalšího modulu chaty „Dolina“. Přístavbu „Koliby“ bylo rozhodnuto řešit jako třípodlažní. Stavba byla investorem zahájena bez stavebního povolení, jeho jednání bylo projednáno jako přestupek. Od roku 1983 nabyla „Koliba“ definitivní podoby. Rozšířením stávající místní komunikace bylo v letech 1982-83 vybudováno parkoviště pro 24 osobních vozidel.

Golfové hřiště a areál SSDS, označován D-Club, se zasloužily o to, že Líšnice se stala známou v mnoha státech různých světadílů. Z „Líšnického zpravodaje 2, 1986“ cituji článek „Korýtko malý střed velkého světa“ (autor IV): „Lze říci, že po roce 1976 se postupně stala vyschlá pláňka, zvaná „Korýtko“, jakýmsi „malým středem velkého světa“. Za oněch 10 let, od svého zahájení v září 1976, zaznamenal diplomatický D-Club více než 36 000 návštěv. Přicházejí lidé z celého světa, od všech poledníků a rovnoběžek, všech barev pleti, mluvící nejrůznějšími jazyky. Všichni zde prožívají se svými rodinami nerušené chvíle odpočinku a zdravé sportovní aktivity. Dostává se jim co nejlepšího servisu a celkové společenské péče, včetně sportovního tréninku a oni naopak z toho malého, avšak líbezného koutku poznávají problematiku naší vlasti i úsilí jejího lidu o dobré uspořádání svého života. Porovnávají s jinými zeměmi, které poznali – a budiž po pravdě řečeno, že mnoho, přemnoho připisují k dobru naší země.“

V D-Clubu pobývaly i významné osobnosti. 3. 7. 1982 při soukromé návštěvě ČSSR sem zavítal bývalý prezident USA Richard Nixon. Správce areálu Ivan Vávra pohotově nakreslil panorama Líšnice, pod které vzácný host vlastnoručně napsal své věnování. Pozdravný list je zobrazen na následující straně.

Milí čtenáři, článkem jsem chtěl připomenout vznik dnes významných částí obce a z ověřených dokladů opublikovat fakta.

Ing. Vilibald Hořenek
horenek.v@seznam.cz

Obec děkuje sboru dobrovolných hasičů Líšnice za pomoc občanům při letošních záplavách.

Penzion Spálený mlýn přestál rozbouřené vody Líšnického a Bojovského potoka, na jejichž soutoku se rozkládá, téměř bez úhony.

Děkujeme všem, kteří se v kritických chvílích spojili proti povodni: dobrovolným hasičům z Líšnice, městským policistům z Mníšku,

krizovému řízení p. Navrátila a paní starostky Navrátilové a mnoha dalším.

Ať už pomáhali u nás nebo jinde, mají náš obdiv. Jsou to kabrňáci!

85. VÝROČÍ ZALOŽENÍ GOLFOVÉHO KLUBU LÍŠNICE

Golfový klub Líšnice a jeho hřiště jsou nedílnou součástí jak přímo obce Líšnice a jejího života, tak i celého regionu. Hráči či přímo členy na zdejším golfu je řada obyvatel Líšnice a okolí. Netřeba tedy opakovat to, co je většinou všeobecně známé, že Líšnice patří mezi nejstarší kluby a hřiště v naší zemi. Přesto, ne každý si hned spočítá, že od roku založení v roce 1928 letos uplyne právě 85 let. Pomalu se tak blížíme ke stovce a postupně se i klub rozvíjí a mění tak, aby stále lépe uspokojoval potřeby hráčů a dostál svému cíli poskytovat moderní služby ve starobylé a přátelské atmosféře. Co se tedy konkrétně děje nového na líšnickém golfu v roce 2013?

Některé změny jsou viditelné již při průjezdu okolo drivingu a možná jste je sami zaregistrovali. O co jde? Probíhají zde úpravy travních odpališť, dochází k jejich zvětšení, jak do šířky, tak délky. To umožní lepší regeneraci travního porostu a kvalitnější hru. Další změnou je vybudování pískových cílů pro lepší vizualizaci tréninku – nyní hráči uvidí přesně, zda zasahují cíle, na které míří, či zda jejich odpaly nekončí v pomyslném lese. Došlo i k přesunutí cvičného bunkeru tak, aby na místě původním mohly být vybudovány plochy pro trénink hry ze skloněných ploch. To bude prvek, který nelze běžně nalézt ani na cvičných plochách u většiny špičkových hřišť. Možnosti a kvalita tréninku se tak podstatně zlepší. Na driving se letos vrátila i obsluha, a tak nejen golfisté, ale i projíždějící cyklisté či pěší, si zde opět mohou doplnit síly.

Ti z Líšnice a okolí, které golf láká, ale ještě se neodhodlali, mají letos nejlepší příležitost k začátku. Při příležitosti 85 let jsme snížili vstupní poplatky pro prvních 85 nových členů na polovinu. Budeme rádi, když mezi námi přivítáme další obyvatele Líšnice a okolí. Více informací lze nalézt na našich internetových stránkách nebo přímo v klubovně. Podobná akce se nebude hned a možná ani dlouho opakovat. Pokud jste ještě golf nevyzkoušeli a chtěli byste, přijďte se podívat na akademii na driving dne 22. 6. mezi 10. až 14. hodinou, kde si můžete golf vyzkoušet pod vedením profesionálních trenérů. Nepotřebujete s sebou nic – vše dostanete na místě.

Přesvědčte se sami, že Golfový klub Líšnice, založený roku 1928, jehož členem byl např. Jan Masaryk, se snaží být přímým pokračovatelem těch nejlepších prvorepublikových tradic a usiluje o to být známý svojí přátelskou atmosférou a noblesou, bohatým sportovním a společenským životem. Chceme poskytovat svým členům a všem příznivcům stabilní útočiště v moderní a rychlé době pro setkávání, sportovní zážitky a aktivní odpočinek. Na líšnickém hřišti usilujeme o symbiózu špičkové kvality herních ploch a péče o typické a unikátní vizuální prvky, vzácné a neobvyklé rostliny, které jej, spolu s mimořádnou tradicí, odlišují od ostatních klubů a jejich hřišť. Ať se k nám připojíte nebo ne, věříme, že budete hrdi na to, že klub je součástí právě Vaší obce.

Výbor GKL

Před závody se prostě musí makat

Kateřinu Rathausovou potkáte v Líšnici nejčastěji na procházce se svými dětmi. Má jich 28. Je to totiž jedna ze dvou „paní učitelek“ v naší nové školce, kam nastoupila coby studentka posledního ročníku Pedagogické fakulty UK. Je proto obdivuhodné, jak stíhá skloubit svoji práci s dokončováním diplomky, přípravou na státnice a ještě k tomu několikrát týdně skáče v tělocvičně v rytmu rokenrolu. A právě Katčiny úspěchy v akrobatickém rokenrolu vedly k tomuto rozhovoru. Kačka je totiž další z veleúspěšných sportovkyň, které v naší vesnici máme.

Když řeknu, že skáчете v rytmu rokenrolu, tak jsem dost mimo mísu, to je mi jasné, takže co přesně děláte?

Tančím akrobatický rokenrol v kategorii dívčích formací. Tančí se ve skupinách o 8 až 16 členech, naše skupina se jmenuje Kolb Dance, je nás 16 a jsme vedení jako klub pod Fakultou tělovýchovy a sportu UK.

Pod pojmem akrobatický rokenrol si představuju spíš trsající pár, kdy tanečnice tráví většinu času u stropu v různých saltech a výkrutech...

V rokenrolu je spousta kategorií a každá má vlastní pravidla pro akrobatické prvky. Dívčí skupiny nebo spíš formace, jak tomu říkáme, mají např. jasně dané, že boky se nesmí dostat nad ramena, musí být zachováno pevné držení i při saltech a zvedačkách apod. Takže my úplně ve vzduchu našťestí nelétáme.

Rokenrol není tak běžný sport, zvláště v Líšnici na návsi se s ním člověk tak často nesetká. Kdy a jak jste se k tomu vůbec dostala?

Relativně pozdě a úplně náhodou.

Ve 2. ročníku na střední škole jsem začala brigádně pracovat ve fit centru a zrovna se tam pokoušeli začít s lekcemi akrobatického rokenrolu pro děti. Jenomže děti nějak neměly zájem, tak nám trenéři nabídli, abychom si to zkusili my, kteří jsme tam pracovali. Zkusila jsem to spíš z legrace, ale chytlo mě to, chtěla jsem pokračovat a tak jsem se dostala do klubu. A po roční přípravě už jsem jela s holkama na první závody. A to jsem nikdy předtím nic vrcholově nedělala.

Jaké máte za sebou největší úspěchy?

Mým největším úspěchem bylo určitě vítězství na mistrovství světa v roce 2009 ve švýcarském Schaffhausenu. To je meta, ke které míří asi každý sportovec. Je to fajn, protože se nám daří dlouhodobě. Předloni jsme na MS skončily druhé, loni jsme byly druhé na mistrovství Evropy a před 14 dny třetí na mistrovství ČR. Zatím jsme každý rok byli ve finále, tak věřím, že budeme takhle pokračovat i dál. Ale nejsme to jenom my, české skupiny se pravidelně umisťují nahoře, v akrobatickém rokenrolu máme dobré jméno.

Já se ani nedivím, protože jsme všichni vyrostli na Šakalích létech... A co vás ještě letos čeká?

Ted' právě se připravujeme na letošní Mistrovství světa, které se bude konat v říjnu v Praze. Letos jsme měli menší pauzu, protože naši trenérce se narodilo miminko, ale už jsme zase v plné sestavě a trénujeme jako o život, nechceme se nechat zahanbit, když budeme na domácí půdě. A taky nutno říct, že máme výhodu, protože nás trénují několikánásobní mistři světa.

Museli jste se na MS kvalifikovat nebo prostě jezdíte automaticky, protože jste takdobré?

Ne, automaticky ne, kvalifikovat se musí každý. Podmínkou pro start na mistrovství světa je absolvování aspoň jedněch domácích závodů, pak už jde jen o to být mezi čtyřmi nejlepšími formacemi podle výsledků a můžete jet. I když na každých závodech skončí na bedně někdo z Čech, evropská konkurence je celkem velká. Hlavně Maďarky, Rusky, Chorvatky ty jsou tradičně fakt dobré, na MS je ve formacích většinou zastoupeno tak deset států.

Jak často vůbec trénuje vrcholová sportovní tanečnice rokenrolu?

Když se nic neděje a nepřipravujeme se zrovna na žádné větší závody, tak jezdím na tréninky třikrát týdně. V létě máme jedno nebo dvě týdenní soustředění. Ale před velkými závody trénujeme třeba každý den včetně víkendů. Ve všední dny jsou to dvouhodinové tréninky večer, ale v sobotu býváme v tělocvičně i 6 hodin.

Takže tady odpoledne zamknete školku a jedete na trénink?

No někdy je to přesně tak. Třeba před mezinárodními závody to jinak nejde. To se musí makat.

To chápu. Ale když pak máte takové výsledky, takto asi stojí za to. Mimo chodem kolik takový sport vůbec stojí? Máte sponzory?

Stojí to za to, to je pravda, ale taky to stojí dost peněz. Všechny závody si platíme sami, cestování, kostýmy, boty, atd. Dneska je to ale takhle v každém sportu. Sponzory hledáme stále, takže kdyby se někdo našel, určitě bychom se domluvili.

Jak dlouho se to dá vydržet? Myslím, do jakého věku?

Záleží na tom, do kdy vám budou fungovat klouby, šlachy a svaly, je to fyzicky náročný sport, ale není nebezpečný. Pokud máte kvalitní boty a dodržujete zásady cvičení, tak to můžete dělat dlouho.

No já bych to i s nejlepšima botama nevydržel ani ty dvě hodiny... A vy u toho ještě stíháte studovat?

Snažím se. Sešlo se to teď trochu najednou. Dodělávám poslední ročník na pedagogické fakultě, připravuju se na státnice, píšu diplomku, do toho prvním rokem pracuju a k tomu ještě ten rokenrol. Ale snad do června dotáhnu tu školu, to si oddechnu.

A co dál?

Dál? Pokud bude dost dětí, tak budu ráda dál pracovat tady, protože jsem tu moc spokojená a nová školka je prima. Je to sice náročnější práce v tom, že tu máme jednotřídku, takže jsme stále zapřažené obě dvě. Bud' si děti dělíme, nebo musíme mít vymyšlený takový program, jak je zapojit všechny, aby to bavilo ty menší i ty větší. Ale funguje to.

Moje dcera sem chodí moc ráda, takže to můžu jen potvrdit. Ale vy máte učení ve školce možná trochu v genech...

Je pravda, že moje maminka učí už spoustu let ve školce na Řitce. Celé dětství jsem sice trávila ve školce, kam jsem chodila z líšnické školy na obědy a už tam s mámou zůstávala, ale nikdy jsem si nemyslela, že by to na mě mohlo mít nějaký vliv. Táhl mě to spíš jiným směrem než k učitelství. Až do deváté třídy jsem byla přesvědčená, že já učit ve školce určitě nebudu. No a nakonec jsem tady a jsem ráda, protože jsem se tu našla. Mám ráda i Líšnici jako takovou, narodila jsem se tu, stejně tak i moje mamka a její mamka.

Takže si máte doma s maminkou o čem povídat...

To tedy máme. Mamka je výborná učitelka a mám se od ní hodně co učit a nejen z profesního hlediska. Vzájemně se inspirujeme a někdy se pro věc tak zapálíme, že nevíme kdy přestat. To nám obvykle zbytek rodiny připomene, že už jsme doma a ne ve školce.

Mám v rodině také zvýšený výskyt učitelek, takže vašeho tatínka úplně chápu. I tak vám ale přeju, ať vás to v naší školce pořád baví, ať vám dopadnou státnice a v říjnu určitě přijedeme fandit na to mistrovství světa. Děkuju za rozhovor.

Tomáš Fiala

Najdete nás také na   (lisnickyzpravodaj.blogspot.com)

Vaše názory a podmínky můžete psát na zpravodaj@obeclisnice.eu

Váš Líšnický zpravodaj